

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

20. Qualiter Guntharius Coloniensis Archi-Episcopus huic constitutioni restiterit, & postea consenserit, & per Salomonem, Centatiæ ciuitatis Episcopu[m] ad Apostolicam Sedem directu[m] à Papa ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

rorumque fidelium tractare cum eis cœpit, utrum hoc ei facere Canonica auctoritate liceret. Dominus & Pastor noster sibi periculosum esse aliquo modo formidans & ne à quibuslibet noua cupiditas reprehenderetur cautè prouidens, non facilè huic dispositioni assentiebat. Iubente itaque Rege hac eadem res in Concilio Episcoporum ventilata est: qui multis præcedentibus exemplis probauerunt, bene posse fieri, ut quia Diœcesis illa, ad quam ipse ordinatus fuerat, totiens barbarorum incurſionibus, iam deuastata eſſet, ista ei causâ solatiij adiungeretur. Quo decreto ita ab Episcopis constituto, ipse iubente Rege Bremensem Diœcesim suscepit gubernandâ.

CAPVT XX.

Qualiter Guntharius Coloniensis Archi-Episcopus huic constitutioni restiterit, & postea consenserit, & per Salomonem Constantia Ciuitatis Episcopum ad Apostolicam Sedem directum, à Papa Nicolao hac eadem res Apostolica auctoritate firmata sit.

PORRÒ cùm hæc agerentur, Colonia ciuitas, ad quam Bremensis Parochia suffraganea erat, eo tempore absque benedictione Episcopali degebat. Quod quia diuturnum extitit, istud etiam sine loci illius Pontificis præsentia necessariò discernendum fuit. Postea tamen consecrato ad eundem locum Venerabili Præsule Gunthario, hoc ipsum Pa-
ter &

Guntharius Prasul Colonienfis. ter & Dominus noster ei suggerere studuit, ut suâ quoque auctoritate firmaretur: Cui tamen rei ipse admodum contrarius extitit.

Qua de causa postmodum in Wormacia ciuitate positus duobus Regibus, HLudovvico scilicet & HLothario, cum multitudine Episcoporum, & viriusque Regni frequentia, praesente Venerabili Patre nostro hæc eadem res exposita est. Quod cum ab omnibus benè ita ordinatum probaretur, ut prædictus Pontifex Guntharius hoc ipsum suâ auctoritate firmaret: cuncti rogârunt. Qui primò quidem fortiter his reniti cœpit, iustum non esse multipliciter asserens, ut Sedes suffraganea in Archi-Episcopalem verteretur, non se debere honorem Sedis suæ in aliquo minuere: postremò tamen, & ipsis Regibus, & cunctis simul Episcopis ibi aggregatis, pro hoc ipso eum rogantibus, & omninò causâ necessitatis idlicitum fore dicentibus, respondit; Si Apostolica auctoritate firmaretur, ex se quoque ratum esse. Quo responso accepto, cum etiam omnes Suffraganei eius hæc eadem consensissent, piissimus Rex HLudovvicus, cupiens & patris sui eleëmofynam in omnibus augmentare, & quod ipse disposuerat per omnia ratum fieri, Reuerendissimum Salomonè Constantiæ ciuitatis Episcopum pro hoc ipso ad Sedem direxit Apostolicam. Cum quo etiam Dominus & Pater noster Ansgarius, quia ipse per se non poterat, Filium suum Fratrem suum

suum Nordfridum misit Præsbyterum. Qui *Nordfridus*
 officiosissimè à Sanctissimo accepti Papa Ni- *præsbyter.*
 colao, Legationes suæ mandatum ei planè &
 dilucidè retulerunt. Qui prudenter & solli-
 citè ea quæ ab ipsis dicebantur mente per-
 tractans, & Deo inspirante pro lucrandis a-
 nimabus Gentilium hanc constitutionem ef-
 se iustam decernens, voluntatem Regis nostri
 suâ auctoritate firmavit. Cùm enim causam
 Legationis eius & cætera superius compre-
 hensa plenè & breuiter recapitulasset, deinde
 subiunxit. Cuius delegationis & auctoritatis, *Hæc verba*
 & Pallij acceptionis, pagina nobis est à filio *habetur in-*
 nostro HLudovvico per Salomonem Sanctis- *fra in Appê-*
 simum Episcopum destinata, iuxta morem *dice in De-*
 Romanæ Ecclesiæ bullata Per cuius tenorem *creto Nica-*
 paginæ hæc ita fuisse comperimus, sicut pie- *lai Pap. su-*
 tas nobis iam fati Regis per fidelem virum *per hæc com-*
 Salomonem scilicet Episcopum nunciauit. *unctione.*
 Vnde nos vestigia tanti Pontificis & præde-
 cessoris nostri sequentes Gregorij Secundi,
 omnemque ibi Deo dignam statutam provi-
 dentiam agnoscentes, magnorum Principum
 votum, HLudovvici videlicet diuinæ recor-
 dationis Augusti, & æquiroci eius filij excel-
 lentissimi Regis, tam huius Apostolicæ aucto-
 ritatis præcepto, quàm etiam Pallij datione,
 more prædecessorum nostrorum, roborare
 decreuimus. Quatenus tantâ fundatus aucto-
 ritate prænominatus Ansgarius, primus Nor-
 dalbingorum Archi-Episcopus, & post ipsum
 succes-

successores eius, lucrandis plebibus insistentes
 aduersus tentamenta diaboli validiores exi-
 stant, ipsumque Filium nostrum iam dictum
 Ansgarium, & successores eius, Legatos in
 omnibus circumquaque Gentibus Sueonum,
 Danorum, Fariarum, Norvvehorum, Gronlon-
 don, Islondon, Scridevindun, Slauiorum, nec
 non omnium Septentrionalium & Orienta-
 lium nationum quocunque modo nomina-
 tarum, delegamus & sibi suisque successori-
 bus vicem nostram perpetuò retinendam,
 publicamque Euangelizandi tribuimus au-
 ctoritatem, ipsamque Sedem Nordalbingo-
 rum, Hammaburg dictam, in honore Sancti
 Saluatoris, eiusque intemeratæ Genitricis per-
 petuæ Virginis Mariæ consecratam, Archi-E-
 piscopalem esse decernimus, atque ut strenui
 prædicatoris Episcopi post discessum crebro
 dicti Ansgarij Archi-Episcopi Filij nostri per-
 sona, tantoque officio apta eligatur semper
 successio, sub diuini obtestatione iudicij sta-
 tuimus. Verùm quia mortuus est Dioceseos
 Bremensis Episcopus, & cum sæpè dictus
 Rex & hanc Dioccesim vacantem, & illam
 nouellam institutionem cerneret deficientem,
 insuper & vtranque hanc Ecclesiam Dei per-
 mittente occulto iudicio per barbarorum se-
 uitiam admodum tenuaram quærere cœpit,
 qualiter prædicta Bremensis Ecclesia prædi-
 ctæ nouellæ Archi-Episcopali vniretur ac sub-
 deretur Sedi, nostro hoc votum roborante
 decreto.

decreto. Vnde per sapè nominatum Venerabilem Missum, Salomonem videlicet Constantiæ ciuitatis Episcopum, nobis hoc relatum est confirmandum, ac postulatum est nostrâ auctoritate roborandum. Nos igitur id subtili perpendentes examine animaduertimus propter instantem necessitatem, & animarum lucra in Gentibus demonstrata, vtile fore. Omnia enim quæ proficua Ecclesiæ probatur existere, & diuinis non resultant præceptionibus, licita & facienda esse non dubitamus, maximè in tanta nouellæ Christianitatis plantatione, in qua varij solent euentus contingere. Quamobrem Omnipotentis Dei auctoritate, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, & hoc nostro decreto decernimus, secundum Reuerendissimi Regis HLudovvici votum ipsas prædictas Diœceses, Hammaburgensem scilicet & Bremensem, non duas sed vnâ deinceps esse & vocari, subdiq̃ue Sedi, quæ prædecessoris nostri decreto Archiepiscopali est munere sublimata. Nullus verò Archiepiscopus Coloniensis vel quilibet, vllam sibi deinceps in eadem Diœcesi vendicat potestatem. Quin immò & ipsi omnibus omninò suademus, veræ religionis cultoribus, vt hac sacra Legatione fungentibus adiutorio & solatio sint, quatenus gratiâ huius beneficij plenam mercedem recipere mereantur, ab eo qui dixit: Ite docete omnes Gentes; &, Quicumque receperit vos, me recipit.

recipit. Itaque omnia à dilecto Domino nostro Rege HLudovvico ad hoc Deo dignum officium deputata, vt nostrâ etiam pia eius vota auctoritate firmamus. Et quia casus præteritorum nos cautos faciunt in futurum, omnem quoque aduersantem vel contradicentem, atque pijs nostris his studijs quolibet modo insidiantem, Anathematis mucrone percussimus, atque perpetuæ ultionis reum diabolicâ sorte damnamus, vt culmen Apostolicum more prædecessorum nostrorum, causamque Dei pio affectu zelantes, ab aduersis hinc inde partibus tutius muniamus. His itaque decretis atque institutionibus Papæ Sanctissimi Nicolai, Bremensis Ecclesia adiuncta, & unita, & subdita Sedi Hammaburgensi, quæ prius Metropolis constituta fuerat, facta est Archi-Episcopalis. Verùm quia Diocæses illius ratione ita firmata, hæc præoccupando diximus; multum enim temporis fuit, ex quo Sedem illam gubernandam suscepit, priusquam auctoritate Apostolica firmaretur: ad ea quæ prius gesta sunt redeamus.

CAPVT XXI.

De familiaritate S. Ansgarij Archi-Episcopi apud Horicum Regem Danorum.

NAmque susceptâ Bremensî Parochiâ, iterum cœpit spiritu feruere intimo, si quid posset in partibus Danorum pro Christi elaborare nomine. Vnde frequentius adire solebat